

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 31Em/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123200016
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Topolčanská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3123200016.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Renátou Topolčanskou vo veci oprávneného - otca A. B., štátneho občana SR, trvale bytom C. XX, D., zastúpeného splnomocneným zástupcom A. E. F., bytom G. XX, H. proti povinnej matke – I. G. J., štátnej občianke SR, trvale bytom F. K. XXX, t. č. bytom E. L. XX, F., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Piaristická 6667, Trenčín, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci úpravy styku v auguste 2022 s maloletým dieťaťom A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín takto

rozhodol:

I. Návrh oprávneného na výkon rozhodnutia **s a z a m i e t a .**

II. Žiaden z účastníkov **n e m á nárok na náhradu trov konania.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa svojím návrhom, doručeným súdu dňa 02.01.2023, domáhal výkonu rozhodnutia. Vo svojom návrhu uviedol, že neodkladným opatrením bol upravený jeho styk s maloletým synom počas letných prázdnin roku 2022. Dňa 08.08.2022 si mal prevziať maloletého v CDR Zlatovce, kedy k prevzatíu syna nedošlo z dôvodu nespolupráce matky. Situácia bola vyhrotená a matka nepripravila syna riadne na styk podľa rozhodnutia súdu. Dokonca, keď si otec prevzal synovu batožinu do auta, matka trvala na jej navrátení a preto má oprávnený za to, že matka mu ani nechcela syna odovzdať a na danú situáciu aj reflektovala len svojím správaním a konaním. V tomto smere bol otec nútený pre syna dokupovať základné oblečenie, nakoľko dieťa nebolo poriadne pripravené na styk s otcom. Matka má uhradené všetky platby na výživnom, a napriek tomu nezvláda dlhodobo opakovane na otcove osobné urgencie pripraviť syna na styk s otcom. V daný deň otec navrhol matke, že môže syna doviesť do Bratislavy popoludní, bude ju čakať. Na to sa matka pokúsila urýchlene vzdialiť z CDR. Za pomoci odborného tímu CDR sa podarilo dohodnúť náhradný termín odovzdania maloletého, v daný deň o 13.00 hod v CDR. O 12.32 hod otcovi prišla od matky SMS správa, že do CDR nepríde. Otec sa preto vrátil do CDR a kontaktoval aj pracovníčky úradu práce. Otec má za to, že matka vedome deštruuje úlohu otca pred synom a snaží sa svojím konaním otca vytesniť zo života dieťaťa. Následne mu matka navrhla o 14.53 hod, aby prišiel k nim. Od jeho príchodu pred byt matky cca o 15.00 hod sa otec pokúšal s matkou komunikovať formou SMS až do 19.30 hod. Matka nereagovala a pred byt nevyšla. Preto otec odišiel spať do Bratislavy. So synom mal otec naplánovanú zahraničnú dovolenku v čase od 08.08. do 14.08.2022. Následne po dohode s úradom práce, otec dňa 10.08.2022 sa dostavil pred úrad práce a podarilo sa mu prevziať syna na styk. Taktiež dňa 22.08.2022 si otec mal prevziať syna na styk v CDR. Počas jeho cesty do Trenčína mu prišla SMS správa od matky, že syn je chorý a má zvýšenú teplotu. Uvedenú situáciu otec konzultoval s CDR, kde sa po vzájomnej telefonicknej komunikácii s matkou dohodli, že sa stretnú u synovho pediatra, ktorý rozhodne, či zdravotný stav syna mu umožňuje cestovať s otcom. Matka sa však k pediatrovi vôbec v daný deň nedostavila. Nakoľko otec syna v ten deň nevidel, a matka mu o chorobe syna nepredložila žiadny doklad, otec má za to, že dieťa nemuselo byť vôbec

choré, nakoľko pravdepodobne mu nič nebolo, keďže ešte v ten týždeň bol zaočkovaný. Oprávnený na základe uvedených skutočností žiadal, aby bola povinnnej matke uložená pokuta.

2. Povinná žiadala návrh oprávneného zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil návrhy oprávneného otca s prílohami, písomné vyjadrenie povinnej matky k návrhu, uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 12C/44/2022-45 zo dňa 25.10.2022, správu kolízneho opatrovníka zo sociálneho zisťovania a správu Centra pre deti a rodiny Zlatovce Trenčín.

4. Takto bolo súdom zistené, že maloletý A. má 8 rokov a pochádza z mimomanželského vzťahu rodičov. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/227/2016-420 zo dňa 05.04.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/52/2017-444 zo dňa 26.09.2017 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky. Ďalej bol otec dieťaťa týmto rozsudkom zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého. Súčasťou rozsudku bola aj dohoda rodičov o úprave styku, na základe ktorej je otec oprávnený stretávať sa s maloletým v každom nepárnom týždni v roku od soboty od 08.00 hod do nedele do 19.00 hod. Uvedený rozsudok v časti úpravy styku nadobudol právoplatnosť dňa 05.04.2017.

5. Exekučným titulom v tejto veci je uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/77/2022-23 zo dňa 15.06.2022, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletým synom v čase od 01.07.2022 do 31.08.2022 nasledovne: od 04.07.2022 od 09.00 hod do 10.07.2022 do 15.00 hod; od 25.07.2022 od 09.00 hod do 31.07.2022 do 19.00 hod; od 08.08.2022 od 09.00 hod do 14.08.2022 do 19.00 hod a od 22.08.2022 od 09.00 hod do 28.08.2022 do 19.00 hod s tým, že otec si bude maloletého preberať na pôde Centra pre deti a rodiny Zlatovce a po skončení styku maloletého odovzdá matke v mieste jej bydliska. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.07.2022 a vykonateľnosť v časti úpravy styku dňa 07.07.2022.

6. Oprávnený otec na pojednávaní konanom dňa 08.08.2023 uviedol, že na svojom návrhu trvá, a to najmä z dôvodu, že na strane povinnej neexistujú dôvody, pre ktoré sa styk nerealizoval. Poukázal na to, že úrad práce pri šetrení riadne nezisťoval ospravedlniteľné dôvody na strane povinnej a navyiac v kontexte celého podania skonštatoval, že práva dieťaťa sú mu úplne ľahostajné. Uloženie pokuty povinnej považuje ako prvý krok k zlepšeniu situácie, a domnieva sa, že matka práve teraz môže dokázať, že to je všetko inak, ak na základe zrejme zásahu súdu, dnes otcovi umožní, aby sa so synom stretol. Oprávnený uvádzal, že z kontextu správy CDR vyplýva, že maloletý je vedený k tomu, aby jednoducho klamal. Poukázal na to, že najtraumatickejší zážitok maloletého z jeho preberania otcom, je z čias jeho ranného detstva, keď dieťa pri preberaní otcom bolo svedkom toho, že jeho príbuzní otca fyzicky napadli, z čoho má doteraz trvalý následok. Pokiaľ ide o stanovisko CDR, povinná poukazuje práve na tie výroky, ktoré obsahujú subjektívne hodnotenia, a ktoré CDR neprináležia, resp. nemajú na to kompetenciu. Napríklad CDR uvádza, že maloletý sa negatívne vyjadruje k spoločným chvíľam s otcom, keď je však konfrontovaný s výrokmi otca (ako im bolo spolu dobre), maloletý prizná, že otec hovorí pravdu. Toto je dôležitý moment, ktorý poukazuje na celý kontext tohto prípadu. Maloletý sa vyjadruje, že nechce chodiť k otcovi, lebo robí zle mame a kupuje mu darčeky, aby bol s ním. Zo psychologického, sociologického hľadiska sú tieto významné výroky, ktoré dešifrujú, že maloletý v domácnosti matky nie je vedený k úcte k otcovi, že nežije v emočne bezpečnom prostredí v tom kontexte, že nemôže otvorene prejavovať svoje city k otcovi, pretože následne očakáva správanie matky, ktorého sa obáva. Správanie maloletého pri jeho preberaní otcom je dôsledkom toho, čo sa deje v jeho sociálnom prostredí vo vzťahu k otcovi. Je ťažké predpokladať, že by bol u maloletého podporovaný milujúci vzťah k otcovi, ak matka robí obštrukcie, ak manžel matky v čase, keď otec chodieval pre dieťa k bydlisku, k domu, vytvára u dieťaťa napätie tým, že otca sledoval, natáčal a iným spôsobom vstupoval do preberania.

7. Povinná matka na pojednávaní konanom dňa 08.08.2023 uviedla, že návrh oprávneného žiada zamietnuť, nakoľko v danej veci existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinná nemohla podrobiť rozhodnutiu. Povinná poprela, že by zo správy CDR vyplývala skutočnosť, že maloletý je vedený k tomu, aby klamal. Zdôraznila, že zo správy naopak vyplýva, že otec svojím správaním zámerne emočne burcoval maloletého s odôvodnením, že maloletý tak má priestor uvoľniť svoj hnev, ktorý v ňom je a následne sa uspokojí, čo však nebolo spozorované. Oprávnený obviňuje matku, nerešpektuje názor maloletého a tvrdí, že matka je povinná syna na stretnutie riadne pripraviť. CDR tiež zdôraznilo, že

oprávnený sa sám aktívne neangažoval. Povinná v tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8CoE/5/2021-220 zo dňa 23.06.2021 a na právny názor v ňom vyjadrený, kde sú zdôraznil, pokiaľ ide o požiadavky prípravy maloletého na styk s oprávneným, že k tejto povinnosti je zaviazaná matka, to však nezabavuje oprávneného povinnosti spolupracovať s povinnou v maximálnej možnej miere a tak realizovať priebeh vyzdvihnutia maloletého, ktorý bude pre neho čo najmenej stresujúci. Na uskutočnení styku sa rovnakou mierou podieľajú obaja rodičia a teda aj od postoja a správania sa oprávneného závisí, či a akým spôsobom sa styk uskutoční. Ani v tomto konaní nebolo preukázané, že by povinná negatívne vplývala na maloletého, práve naopak, zo správy CDR vyplýva, že otec zámerne burcoval negatívne emócie u dieťaťa a pri jeho preberaní riadne nespolupracoval. Povinná ďalej uviedla, že nikdy syna nehuckala proti otcovi, vždy ho podporovala k tomu, aby išiel na styk s otcom. Tak tomu bolo aj dňa 08.08.2022, otec syna vyprovokoval až do amoku. Po stave amoku syna, ťažko ho dostať do pohody, aby prešiel k otcovi v klude. Povinná syna pred odovzdaním otcovi, motivovala, ale syn ma odmietavý postoj, striktno tvrdil, že nechce ísť k otcovi. Toto sprevádzalo doma niekoľko výstupov vzdoru, plaču a trucu. Povinná syna motivuje tak, že mu rozpráva, aké zážitky bude mať s otcom, že určite pôjdu na nejaký výlet, na čo on väčšinou reaguje „no a čo“. Povinná synovi veľakrát hovorí, že aj otec chce byť s ním, že ho má rád a aj on s ním chce tráviť čas. Povinná si uplatňovala náhradu trov konania. V tejto súvislosti uviedla, že si je vedomá, že v danom prípade sa vo všeobecnosti uplatňuje ustanovenie § 52 CMP, ale vzhľadom na skutočnosť, že otec podáva takéto návrhy opakovane, aj keď sú zamietnuté, tak si uplatňuje náhradu trov konania podľa § 55 CMP vzhľadom na to, že to na okolnosti prípadu je spravodlivé, len dnes sa pojednávajú tri výkony rozhodnutia na základe neopodstatnených návrhov oprávneného, čím povinnej vznikajú trovy spočívajú v trovách právneho zastúpenia.

8. Kolízny opatrovník uviedol, že sa ohradzuje voči vyjadreniam splnomocneného zástupcu povinného, že úrad nezisťoval dôvody a že práva dieťaťa sú úradu ľahostajné. Úrad práce vykonáva úkony, na ktoré ho ustanovuje príslušný súd v pozícii kolíznych opatrovníkov, pričom nie je psychológ a nemôže sa vyjadrovať k veciam psychologického charakteru. Návrh odporučil zamietnuť.

9. Zo správy Centra pre deti a rodiny Zlatovce Trenčín zo dňa 01.03.2023 mal súd okrem iného za preukázané, že dňa 08.08.2022 bol maloletý od príchodu do CDR vo výraznom vzdore voči otcovi. Odmietal vyjsť z auta, na otcove pokusy o rozhovor a interakciu reagoval opakovane slovami „prestaň, choď preč, buď ticho“. Otec svojím správaním zámerne burcoval emócie maloletého, pričom toto konanie zdôvodňoval tým, že má pocit, že maloletý tak má priestor uvoľniť svoj hnev, ktorý v ňom je a následne sa upokojí, čo však u maloletého nepozorovali. Matka s maloletým interagovala, otca nezapájala. Svojím správaním maloletého k sebe pripútavala, maloletý následne otca odmietal a upínal sa na matku. Matka sa s maloletým hrala, pričom počas celej doby maloletý výrazne inklinoval k matke, keď sa ku hre pripojil otec, maloletý hru ukončil. Po cca 1,5 hodine matka oznámila, že s maloletým odchádza, nakoľko mala pocit, že na maloletého je vyvíjaný tlak a bola si istá, že v takomto emočnom stave maloletý s otcom neodíde. Otec zostal po ich odchode značne emočne rozrušený, žiadal zasiahnuť, kontaktoval sociálnu kurátorku. Pred CDR zotrval do cca 16.00 hod v nádeji, že matka sa so synom vráti. Matke bola ponúknutá možnosť vrátiť sa do CDR, toto však ona odmietla a vyjadrila sa, že ak maloletý zmení názor, môže ho otec vyzdvihnúť v nasledujúci deň. Dňa 10.08.2022 sa bez účasti CDR uskutočnilo stretnutie na úrade práce, na ktorom si otec prevzal maloletého. Dňa 22.08.2022 pred plánovaným častom stretnutia matka telefonicky kontaktovala CDR s vyjadrením, že maloletý sa necíti dobre, dvakrát zvracal a má zvýšenú teplotu. Podotkla, že nejde o závažné ochorenie, iba o drobnú virózu, s ktorou by bez problémov mohol odísť k otcovi. Maloletého však nevedela presvedčiť a odmietal odísť z domu. Matka sa obávala aj toho, či somatické prejavy otca nesúvisia s odchodom na prázdniny k otcovi. Matka otcovi navrhla, aby si po syna prišiel do jej domácnosti. Otec toto odmietol, vyzval matku, že ju počká u pediatra, ktorý rozhodne, či maloletý môže cestovať. Matka nakoniec súhlasila. Neskôr sa otec vrátil do CDR, kde uviedol, že matka sa k pediatrovi nedostavila. V telefonáte so sociálnou pracovníčkou uviedla, že maloletý je v odpore a nechce ísť ani k lekárovi, nakoľko vie, že tam bude otec. Otec bol z prístupu matky sklamaný, nahnevaný. V nasledujúcom týždni kontaktovala CDR matka s tým, že otcovi chce poskytnúť náhradný termín od utorka 30.08.2022 do nedele do 04.08.2022. Otec tento termín odmietol z dôvodu neodkladných pracovných povinností. CDR ďalej uviedol, že podľa ich pozorovania k realizácii styku nedošlo z dôvodu dlhodobého konfliktu medzi rodičmi. Komunikácia medzi rodičmi je konfliktná alebo absentuje úplne. V tomto smere ani po ročnej intenzívnej spolupráci CDR nezaznamenalo potenciál k zlepšeniu. Rodičia sa vzájomne nedokážu dohodnúť na žiadnych témach týkajúcich sa maloletého. Matka je toho názoru, že k rozširovaniu styku by mali pristupovať postupne, netlačiť na maloletého. Snaží sa s otcom viesť komunikáciu a prezentuje mu synove priania. Udáva, že ak bude syn chcieť chodiť

k otcovi, nebude mu v tom brániť. Otec je názoru, že starostlivosť o syna by mala byť striktné rozdelená na obidvoch rodičov. O matkiných návrhoch na zlepšenie hovorí, že sú to len jej výmysly. Odmieťa s ňou osobne komunikovať, na stretnutiach ju obviňuje z neschopnosti starať sa o syna. Dáva jej vinu za to, že syn ho odmieťa. Vyjadrenia dieťaťa neberie v úvahu a tvrdí, že matka je povinná maloletého na styk pripraviť. Otec často počas komunikácie s matkou pri stretnutiach v CDR dáva do popredia osobné spory s matkou čím zatieňuje ciele poradenských stretnutí a do úzadia idú potreby maloletého. Matka má so synom pevnú citovú väzbu, maloletý sa výrazne riadi jej názormi, postojmi a schémami správania. Emočné pripútanie k matke maloletý demonštruje pred otcom túlením sa k matke, schovávaním sa za ňu. Samotné emočné pripútanie spôsobuje, že matka má citovú prevahu v porovnaní s otcom. Matka pred CDR s maloletým komunikuje ako je pre neho otec dôležitý a ako je potrebné, aby s otcom trávil čas. Reálne otca nepodporuje z dôvodu, že otec aktívne útočí na jej rolu matky aj v prítomnosti maloletého syna. Otec nerešpektuje rolu matky, častokrát ju vykresľuje ako nekompetentnú starať sa o ich maloletého syna (hlavne v oblasti zdravotnej starostlivosti). Verbálne ataky zo strany otca sa diali aj v prítomnosti maloletého. Matka na stretnutiach v CDR verbálne motivovala maloletého k odchodu s otcom. Otec v začiatkoch spolupráce motivoval maloletého aj verbálne aj neverbálne. V závere spolupráce ponechával zodpovednosť na matku a sám sa aktívne neangažoval. Prezentoval názor, že matka mu má dieťa riadne odovzdať. Maloletý v CDR pred rodičmi sa negatívne vyjadruje k spoločnému času s otcom (že spolu nikde neboli, ako sa nudil), keď však bol konfrontovaný s výrokmi otca (ako im spoločne bolo dobre), priznal, že otec hovorí pravdu. Preberanie maloletého na pôde CDR už neprebíha, spolupráca s rodinou bola ukončená dňa 11.11.2022.

10. Zo správy kolízneho opatrovníka zo sociálneho zisťovania zo dňa 17.03.2023 mal súd okrem iného za preukázané, že povinná pri pohovore na pôde úradu uviedla, že s návrhom oprávneného nesúhlasí a už je unavená z neustáleho vyjadrovania sa k jeho návrhom, ktoré podáva na súd. Predložila zoznam dní, kedy a či sa realizoval styk otca so synom. Ak je maloletý chorý alebo odmieťa ísť k otcovi, ona nemôže konať proti jeho vôli. Pracovníčke úradu matka ukázala ako sa realizoval telefonický kontakt otca so synom dňa 13.03.2023, ktorý začal o 19.02 hod a trval presne 1 minútu. Za obdobie od 25.11.2022 sa styk otca so synom realizoval nasledovne: 25.-27.11.2022 – styk sa nerealizoval, maloletý bol chorý; 30.11.2022 – styk sa nerealizoval, otec po syna neprišiel; 09.-11.11.2022 – styk sa nerealizoval, maloletý bol hospitalizovaný po operácii apendixu; 14.12.2022 – styk sa nerealizoval z dôvodu hospitalizácie; 23.-25.12.2022 – styk sa realizoval; 28.12.2022 – styk sa nerealizoval zo zdravotných dôvodov matky. Styk v roku 2023: 06.-08.01.2023 – styk sa nerealizoval, syn odmietol ísť k otcovi; 11.01.2023 – styk sa realizoval na 2 hodiny; 20.-22.01.2023 – styk sa nerealizoval, syn odmietol ísť k otcovi; 25.01.2023 – styk sa realizoval na 2 hodiny; 03.-05.02.2023 – styk sa realizoval aj keď mal maloletý zvýšenú teplotu; 08.02.2023 – styk sa realizoval na 2 hodiny; 17.-19.02.2023 – styk sa realizoval; 22.02.2023 – styk sa realizoval na 2 hodiny; 03.-05.03.2023 – styk sa realizoval; 08.03.2023 – styk sa realizoval. Záverom správy kolízny opatrovník uvádza, že matka bola upozornená na rešpektovanie právoplatného rozhodnutia súdu ako i možných následkov nerešpektovania rozhodnutia. Matka uviedla, že ono to možno vyzerá, akoby sa styk viac nerealizoval ako realizoval. Ale ak je maloletý chorý, alebo odmietne ísť k otcovi, nemôže konať proti vôli maloletého.

11. Podľa § 374 ods. 1, CMP, súd na prejednanie veci nariadi pojednávanie.

12. Podľa § 375 CMP, súd rozhoduje uznesením.

13. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

14. Podľa § 377 ods. 2 CMP, proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

15. Podľa § 382 ods. 1 a 2 CMP, ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, súd môže uložiť povinnému pokutu do 1 000 eur. Pokutu možno uložiť aj opakovane za každé porušenie povinnosti vyplývajúcej z rozhodnutia.

16. Konanie o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí má charakter konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktoré konania v zásade sledujú ten istý cieľ a to efektívnu a kvalifikovanú ochranu práv maloletého dieťaťa. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v konaní o výkon rozhodnutia

súd nie je oprávnený vykonávať dokazovanie na zistenie záujmov, potrieb a psychického stavu dieťaťa vo vzťahu k realizácii styku s rodičom, ktorému nie je zverený do osobnej starostlivosti, pretože uvedené skutočnosti sú relevantné v základnom konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, výsledkom ktorého je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktoré je následne titulom pre výkon rozhodnutia v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Návrh na výkon rozhodnutia súd zamietne, ak zistí, že nedošlo k porušeniu povinnosti uloženej rozhodnutím alebo ak k jej porušeniu síce došlo, avšak z objektívnych príčin.

17. Úlohou súdu v konaní o výkon rozhodnutia je v prvom rade vedenie povinného k tomu, aby si svoje povinnosti vyplývajúce mu z exekučného titulu plnil dobrovoľne. Súd musí posúdiť, či konaním povinného rodiča došlo k porušeniu práv oprávneného rodiča, ktoré mu vyplývajú z exekučného titulu. Súd rozhodujúci vo veci výkonu rozhodnutia vo veci styku rodiča s dieťaťom je povinný zisťovať, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má tak rodič povinný, oprávnený ako aj maloleté dieťa. V tomto konaní má súd pri rozhodovaní na zreteli predovšetkým záujem maloletého dieťaťa, ktorý by mali sledovať aj obaja rodičia.

18. Oprávnený môže v súlade s § 376 ods. 1 CMP podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia len vtedy, ak povinný rodič dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul. Účelom vykonávacieho konania je núteným spôsobom, aj proti vôli povinnej osoby realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku súdneho rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne. Musí sa však brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb a osobitne na najlepší záujem dieťaťa, ktorý môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča.

19. Podľa § 3 ods. 1 – 3 Vyhlášky MS SR číslo 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška“), súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého. Ak súd zistí, že možno existujúce ospravedlniteľné dôvody podľa odseku 1 odstrániť a plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. Neodkladné opatrenie podľa prvej vety možno nariadiť po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať.

20. Cieľom vykonávacieho konania je faktické uskutočnenie práva na plnenie, a teda vynútenie povinnosti niečo plniť štátnou mocou, ktorej povinnosť bola uložená vykonateľným titulom, pokiaľ k plneniu tejto povinnosti nedošlo dobrovoľne. Výsledkom vykonávacieho konania má byť teda splnenie povinnosti určenej vykonateľným exekučným titulom buď dobrovoľne alebo nútene.

21. Preto súd skôr, ako nariadi výkon, vyzve toho, kto sa odmieta podrobiť súdnemu rozhodnutiu, aby sa mu podrobil, alebo súdom schválenú dohodu plnil. Vo výzve poučí povinného na následky neplnenia povinnosti, spravidla požiadá iné subjekty o pôsobenie na povinného, aby tieto povinnosti dobrovoľne plnil. Úlohou súdu v konaní o výkon rozhodnutia je teda v prvom rade vedenie povinného k tomu, aby si svoje povinnosti vyplývajúce mu z exekučného titulu plnil dobrovoľne. Súd musí posúdiť, či konaním povinného rodiča došlo k porušeniu práv oprávneného rodiča, ktoré mu vyplývajú z exekučného titulu. Súd rozhodujúci vo veci výkonu rozhodnutia vo veci styku rodiča s dieťaťom je povinný zisťovať, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má tak rodič povinný, oprávnený, ako aj maloleté dieťa. V tomto konaní má súd pri rozhodovaní na zreteli predovšetkým záujem maloletého dieťaťa, ktorý by mali sledovať aj obaja rodičia.

22. Právo styku rodiča s dieťaťom vychádza z Ústavy Slovenskej republiky, ako aj v viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa či Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

23. Obaja rodičia dieťaťa si musia byť vedomí skutočnosti, že výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom je špecifickým výkonom rozhodnutia, pri ktorom je nevyhnutné prihliadať aj na

iné skutočnosti ako tie, ktoré sú predmetom klasickej exekúcie a použitie donucovacích prostriedkov je potrebné aplikovať s veľkou obozretnosťou. Súd musí vyvíjať snahu, aby napomohol spolupráci rodičov k výkonu práva styku. Povinnosť súdu využiť donucovacie opatrenia však nemôže byť neobmedzená. Súd musí brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb a osobitne na najlepší záujem dieťaťa a jeho práva. Najlepší záujem dieťaťa však môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča.

24. V danej veci súd v zmysle citovaného § 3 vyhlášky zisťoval, či sa povinná podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu. Pri zisťovaní existencie týchto dôvodov bol súd povinný zohľadniť najmä správanie sa povinnej pri plnení povinností ale aj správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich mu z exekučného titulu, a samozrejme aj správanie sa a názor maloletého dieťaťa. Takto súd zistil, že povinná v priebehu konania deklarovala skutočnosť, že ona maloletého k styku s oprávneným motivuje, uvedenému styku nebráni, ale napriek tomu maloletý niekedy stretnutia s otcom odmieta. Oprávnený obviňoval povinnú, že nevie syna dostatočne na styk s otcom pripraviť a riadne mu ho odovzdať. Povinná tak podľa oprávneného nezvláda svoje rodičovské povinnosti. Zo správy CDR však súd konštatuje, že maloletý má s matkou silnú citovú väzbu, matka na pôde CDR maloletého motivuje k stretnutiam s otcom, reálne ho však nepodporuje z dôvodu, že otec aktívne útočí na jej rolu matky a to aj pred maloletým. Otec nerešpektuje rolu matky, vykresľuje ju ako nekompetentnú starať sa o maloletého. V poslednom čase ponecháva celú zodpovednosť za odovzdanie maloletého na styk na pleciah matky, a sám sa v tejto veci dostatočne neangažuje. Súd má za to, že maloleté dieťa nie je v konaní predmetom, ktoré sa odovzdáva resp. vracia medzi rodičmi. Maloleté dieťa je subjektom konania, osobou so všetkou ľudskou dôstojnosťou. Súd mal jednoznačne za preukázané, že maloletý niekedy odmieta styk s otcom. Odmietavý postoj maloletého k otcovi v zásade nemôže zmeniť žiadne súdne rozhodnutie, ale toto môže zmeniť zodpovednejší prístup oboch rodičov a snaha o dosiahnutie harmonického vzťahu postupným budovaním dôvery, avšak nenásilným spôsobom. Navyše komunikácia medzi rodičmi je konfliktná alebo absentuje úplne, čo samo osebe vylučuje riadne preberanie dieťaťa na styk, pokiaľ je toto dieťa v opozícii voči oprávnenému. Tiež má súd za preukázané, že oprávnený nie je schopný prijať názor maloletého. Zároveň oprávnený žiadnym spôsobom nepreukázal ovplyvňovanie maloletého v postoji k otcovi matkou. Oprávnený zároveň namietal, že odovzdávanie maloletého narúša prítomnosť manžela matky, sám však po maloletého chodí v prítomnosti členky Rady pre práva dieťaťa, voči ktorej matka dieťaťa podala návrh na neodkladné opatrenie týkajúce sa zákazu priblíženia tejto osoby k matke aj k samotnému maloletému. Pokiaľ matka oprávnenému navrhne alternatívne riešenie (styk v inom čase, či prebratie maloletého v jej domácnosti), oprávnený toto odmieta. Z uvedeného má súd za preukázané, že sám oprávnený riadne neprispieva k bezproblémovému odovzdaniu maloletého na styk. Oprávnený sa v tomto smere „schováva“ za to, že povinná je povinná mu dieťa riadne odovzdať. Ak dieťa vyslovene styk odmieta, je podľa názoru ESLP použitie donucovacích opatrení kontraproduktívne, a to práve z dôvodu, že môže mať za následok degradáciu vzťahu medzi dieťaťom a rodičom. ESLP opakovane konštatoval, že článok 8 Dohovoru v žiadnom prípade neopravňuje rodiča, aby žiadal prijatie takých opatrení, ktoré by poškodzovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

25. Súd pri zisťovaní ospravedlniteľných dôvodov zohľadňuje viacero faktorov, a to správanie sa povinného, čo urobil preto, aby došlo k realizácii plnenia, či povinný je príčinou neplnenia povinnosti, aké je správanie sa oprávneného, vzťah s maloletým ako aj správanie a názor samotného maloletého dieťaťa. V každom konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je prioritný záujem maloletého dieťaťa, ktorý je výsostný. Je nevyhnutné si uvedomiť, že v prípadoch výkonu rozhodnutia súd zabezpečuje vhodné predpoklady pre realizáciu rozhodnutia. Nemá však vo svojej moci dosiahnuť to, aby jeho pôsobenie vždy viedlo k výkonu rozhodnutia. Zároveň je nevyhnutné zohľadniť aj skutočnosť, že realizácia rozhodnutia o výchove maloletých detí bude od určitého veku dieťaťa takmer vždy závislá nielen od vôle rodičov, ale aj od maloletého dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa môže prevážiť nad záujmom jeho rodiča. Použitie donucovacích opatrení za účelom vynútenia styku je preto v tejto situácii nežiadúce, pričom by bolo odôvodnené iba v prípade zjavne nezákonného konania rodiča, s ktorým dieťa žije.

26. Je povinnosťou súdu prijať opatrenia, ktoré umožnia kontakt rodiča s dieťaťom, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti, tu však treba zdôrazniť, že táto povinnosť súdu nie je absolútna. Porozumenie a spolupráca všetkých zúčastnených osôb vždy predstavuje dôležitý faktor. Štátne orgány síce majú vyvíjať snahu, aby tejto spolupráci napomohli, ale ich povinnosť využívať donucovacie prostriedky nemôže byť neobmedzená. Nútené stretávanie sa oprávneného so synom, v žiadnom prípade

medzi nimi nevytvorí puto a akékoľvek vyvíjanie nátlaku by tak, ako už bolo uvedené, pôsobilo kontraproduktívne. Súd vyslovuje názor, že k vyriešeniu problému môže prispieť tak zmena postojov oboch rodičov dieťaťa ako aj zmena postoja maloletého. Tu by si aj povinná mala uvedomiť, že maloletý má oboch rodičov, a mal by sa riadne stretávať so svojim otcom, aby bol na neho zvyknutý a mal s ním vybudovaný normálny a zdravý vzťah, pretože ak by nastala situácia, že by matka z akýchkoľvek dôvodov nemohla dlhodobejšie vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého, na jej miesto by v prvom rade nastúpil biologický otec maloletého a nie jej rodičia či súčasný partner.

27. Oprávnený podal návrh na výkon rozhodnutia týkajúci sa realizácie jeho styku počas letných prázdnin roku 2022. Súd vykonal dokazovanie, na základe ktorého zistil ospravedlniteľné dôvody, ktoré videl na strane povinnej. Tieto ospravedlniteľné dôvody spočívali v tom, že dôvody, prečo sa styk nerealizoval boli v odmietaní maloletého ísť na styk k otcovi, pričom povinná ho vzhľadom na jeho správanie nechcela nútiť a dať ho otcovi násilným spôsobom proti jeho vôli. Na základe vyššie uvedených skutočností má súd za to, že za súčasného stavu, vzhľadom na odmietavý postoj maloletého k oprávnenému, rešpektujúc jeho názor a vyslovujúc plné porozumenie pre právo oprávneného na jeho styk a budovanie vzťahu s vlastným synom, v súčasnosti nie je namieste výkon rozhodnutia v zmysle návrhu oprávneného nariadiť. Zároveň má súd za to, že prípadný finančný postih povinnej (uložená pokuta, či zastavenie výplaty štátnych dávok) môže vyvolať skôr negatívnu reakciu, pričom rozhodne neprispeje k zlepšeniu vzťahu syna k otcovi a ani ho nevyrieši. Na základe uvedených skutočností tak súd návrh oprávneného v tejto veci zamietol.

28. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku. Povinná žiadala priznať náhradu trov konania v zmysle § 55 CMP, podľa ktorého súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Súd však povinnej náhradu trov konania nepriznal s poukazom na to, že nemá za to, že by to s ohľadom na okolnosti prípadu bolo spravodlivé, kedy oprávnený mal právo na podanie návrhu v tejto veci, keďže jeho styk so synom nebol realizovaný, pričom nič na tom nemení skutočnosť, že návrh oprávneného bol súdom zamietnutý.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje v jednom vyhotovení.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 127 Civilného sporového poriadku, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.